

Kærlighed eller magt?

Jeg læser hele tiden. Lige nu flere bøger på én gang....min nysgerrighed og rastløshed fører mig hele tiden videre. Jan Sonnergaards nyeste novellesamling, Henrik Wivels "gamle" Snedronning om Selma Lagerlöf, anbefalet af en kær og klog, tidligere kollega, og som godnatlæsning, Martin Schmidts "INSPIRATION 17 interviews" fra 2005. Og så ikke mindst - Gitte Tandrup's skrift om Caravaggio fra 2012. Sagt på en anden måde. Det er ferietid - tanker og handlinger føres hid og did. Ind imellem dukker sommergæster op på matriklen.....mennesker, mennesker, mennesker! Velkommen!

Mens jeg en kort stund sidder her ved skrivebordet, føres tasterne til én af de mest tankevækkende oplevelser i ferielandet (Læs: Nordjylland). Thomas Kluge(f.1969) på Børglum Kloster! Det er meget maskulint, at ville dokumentere sine frembringelser i tunge, sorte rammer med inskription, og at ville dokumentere sit eget liv, som et ekko af toppen, f.eks. de kongelige. Det har kunstnere, og mange andre mennesker med dem, gjort, og ønsket sig de sidste mere end hundrede år. Tænk bare på Guldaldermalerne og Skagensmalerne! Spørgsmålet er, hvorfor? Som om vi ikke alle sammen godt ved, at " alle er lige, men nogle er mere lige end andre", som George Orwell(1903-1950), lader én af sine karakterer sige, i "Kammerat Napoleon", fra 1945.

Antagelig, meget bevidst, lader Thomas Kluge sit eget bryllupsportræt indgå i det store maleri af den danske kongefamilie....det ses i skitsen og fotografiet, der kan ses på Børglum Kloster. Og hvad endnu bedre er - bryllupsportrættet kan også ses. Det kæmpestore maleri fylder en hel endevæg, hvor kunstnerens højgravide hustru er portrætteret sammen med kunstneren, der galant holder hendes, højrehånd, mens den venstre hviler på den store mave. Alt sammen iscenesat med tydelig reference til den flamske maler Jan van Eyck's(1395-1441)verdensberømte bryllupsbillede. Tænk, at ens kone optræder i grøn kjole, når kærlighedens farve er den komplementære - rød!

Lidt frækt kunne man sige, at Thomas Kluge sætter sig selv og sit liv på linje med både kongelige og europæisk kunsthistorie. Py ha! Lidt af en vovehals! Og man skal ikke have læst mange anmeldelser for at forstå, at Thomas Kluges kunst deler vandene. For og imod! Personligt har jeg endnu ikke taget stilling, hvis det er ok? Jeg genkender mig selv i et univers, hvor en kunstners virke har rod i et opgør med ophavet. Forældre, som i Thomas Kluges tilfælde, hyldede den moderne kunst på Louisiana, og en kunstinstitution, Det Kongelige Danske Kunstakademi, som afviste ham tre gange. Med skæbnens ironi, valgte han så, at male Else Marie Bukdahl. Daværende rektor for selvsamme akademi! På Børglum Kloster ses maleriet, med gengivelse af postkortet, hvor hun giver sit tilsagn om at blive malet...ak, ja! Havde jeg nær sagt, med sin skoleskrift!

Magt er i det hele taget et hovedanliggende for Thomas Kluge. Er det dig eller mig der bestemmer? For Thomas Kluge er der ingen tvivl! Nu er det mig der bestemmer! Man kunne rammes af den vildfarelse, at magt er sammenlignelig med visdom. Hus forbi. Visdom er langt mere kompliceret. Thomas Kluge har fået og er blevet givet magt.

Thomas Kluge er dog fortsat i drillehumør, men måske kan hans venstre hånd hjælpe ham. Den han i bryllupsbilledet giver til sin kone. Følelsernes hånd. Kald det kærlighed. Det er mit håb, at han lader den venstre hånd få det sidste ord. Hvad skal og kan vi bruge magtmennesker til? De mennesker han selv portrætterer, Mærsk Mc- Kinney Møller, Peter Zobel m.fl. Det siges i kunsthistorikerkredse, at Thomas

Kluge er inspireret af Rembrandt(1606-1669) og Caravaggio(1571-1610). Især Caravaggio var også drilsk, men han var mest af alt ærlig, selv om han repræsenterede en presset verden, som Gitte Tandrup pointerer. Æn ting er magt, kærlighed er noget andet. Det er det sidste vi lever af. Kærlighed uden grænser! Tiden vil vise, om Thomas Kluges ærinde er ærlighed og kærlighed. I ét, af sine seneste malerier, på Børglum Kloster, har det religiøse fået magt: "Opstandelsen". En smuk, gul mælkebøtte! Den lyser som en stjerne på himlen, og viser kunstnerens talent for også at formidle naturens skønhed med symbolsprog for øje. Skulle Kluges kunst ikke rigtig fænge besøgende, byder Børglum Kloster på et hav af andre skatte. En smuk klosterkirke, en stensamling, en smykkeudstilling af Helga Exner og meget andet.

Jan van Eyck, "Arnolfinis bryllupsbillede", 1434

Thomas Kluges bryllupsbillede